

[Socialministeren]

der stilles til rådighed. Det gælder ikke mindst de former for serviceydelser, som ikke automatisk benyttes af alle.

Jeg finder det derfor rigtigst, at jeg under udvalgsbehandlingen stiller ændringsforslag i overensstemmelse med aftalen om børnepakken.

Lone Dybkjær (RV):

Ved hjælp af en særlig gunstbevisning fra samtlige ordførere har jeg fået lov at tale først ...

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Plus formanden!

Lone Dybkjær (RV):

Plus formanden. Undskyld, hr. formand.

Jeg skal sige, at Det Radikale Venstre ikke er tilhænger af at nedsætte de 35 pct. til 30 pct. Vi kender børnepakkeforliget med de 32 pct., og det står vi naturligvis bag.

Når vi ikke er tilhængere af det forslag, er det faktisk, fordi vi ikke synes, det går i de rigtige lommer, forstået på den måde, at de kommuner, der allerede har gjort det – mange kommuner har nedsat tilskuddet til 30 pct., måske endda under det – vil kunne bruge det til andre aktiviteter i kommunen, naturligvis også børneaktiviteter. De kommuner, der ikke har gjort det, er normalt de mere velfærdsorienterede kommuner, og man kan så sige, at forældrene dér får bedre muligheder. Vi accepterer naturligvis børneforliget. Vi synes faktisk ikke, det er nogen specielt god idé på denne måde at nedsætte forældrebetalingen, og vi synes heller ikke, det er en god idé, hvis man efter børnepakken med de 32 pct. vil fremture med at nedsætte det til 30 pct. Hvis det er tilfældet, synes vi egentlig lige så godt, man kunne have taget det i ét hug.

Jytte Hilden (S):

Nu skal vi jo ikke genforhandle børnepakken. Det var ellers en interessant udmelding, den radikale ordfører kom med her til sidst.

Jeg skal sige om det foreliggende lovforslag, at tiden på en eller anden måde – enten skal jeg bruge ordet »heldigvis« eller jeg skal bruge ordet »desværre« – har indhentet dette forslag.

Heldigvis forstået på den måde, at Socialdemokratiet glæder sig over den børnepakke, der blandt syv af Folketingets partier blev enighed

om i går. Jeg skal ikke på nuværende tidspunkt repetere, hvad det er for nogle punkter, selv om jeg godt kunne tænke mig det i min glædesrus.

Men jeg skal også sige desværre, fordi den brik, som ikke kom med, lige præcis var en yderligere nedsættelse af den maksimale forældrebetaling.

Det er fuldstændig rigtigt, at en række kommuner allerede har gjort det, men det, vi hele tiden skal holde os for øje, er, at disse øvelser tager vi, fordi vi ønsker, at den enkelte familie skal opleve en lettelse af sin økonomi. Derfor siger vi også, det er rigtigt, at en række kommuner vil få kompensation for noget, de har gjort. Til gengæld kan vi så i højere grad fungere som Den Store Bastian over for de kommuner og sige, at nu vil vi have løst venteliste-problemet. Det er filosofien i vores måde at tænke på.

Så skal jeg sige til socialministeren, som sagde, at hun ville komme med et ændringsforslag, at i al fredsommelighed har vi det sådan i Socialdemokratiet, at vi fortsætter kampen for en yderligere nedsættelse til de 30 pct., og hvis det ikke kan blive til 1. januar 1992, fordi vi nu har et forlig med mange partier, ja, så må det blive 1. januar 1993.

Under alle omstændigheder mener vi faktisk, at Folketinget allerede på nuværende tidspunkt skal beslutte sig for, at sådan skal det være. Det vil sige, at dette lovforslag efter vores mening bør gennemføres nu, blot med den ændring, at der skal stå 1993 og ikke 1992.

Hvis der skulle være en række tekniske spørgsmål i forbindelse med ændringsforslaget eller deling af lovforslaget, er vi selvfølgelig meget åbne over for den slags, som vi alene vil betragte som teknik.

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg skal ganske kort sige, at vi må afvise det foreliggende forslag af to grunde: For det første fordi der overhovedet ikke er nogen finansiering til den foreslåede nedsættelse. For det andet fordi vi jo netop i går har indgået en forligsaftale om børnepakken. Der ligger også nogle ting omkring det her, som vi i stedet foretrækker. Vi må altså afvise lovforslaget.

Vi må også afvise, at Folketinget træffer beslutning uden om børnepakkeforliget på dette felt. Det er et skridt i den helt forkerte retning, og vi kan under ingen omstændigheder acceptere forslag, der er ufinansierede.